

Aabraham - Uskon esikuva - Kun Jumala kutsuu... 3.3.2018

Johdanto:

Raamattussa viitataan usein Aabrahamiin Juutalaisten kantaisänä. Jumala myös esitellessään itseään sanoo; Minä olen Aabrahamin Jumala ja lisäksi Jumala ja Jaakobin Jumala'. Millainen mies saa tällaisen kunnian, että itse Jumala esittäytyy hänen Jumalanaan. Miksi Jumala kutsui juuri Aabrahamin, mikä hänessä oli niin erikoista vai oliko? Mikä oli Aabrahamin vastuu siinä että Jumala käytti häntä? Jumala kutsui Aabrahamin lähtemään keskelle "ei mitään", ikään kuin tyhjän päälle, tutusta ja turvallisesta. Aabrahamin valinnat eivät olleet helppoja, mutta ei ollut kutsujakaan kuka tahansa. Itse olen välillä Abramien elämän vaiheita lukiessa ajatellut että hän ei ollut aina kovinkaan selkärankainen kaveri. Olen ajatellut että tällaisen uskonsankarin teot ja valinnat tulisi aina olla pyhiä ja hurskaita. Kun Aabrahamin elämän vaiheisiin sukeltaa pintaa syvemmälle, aikaan, paikkaan ja olosuhteisiin, sieltä avautuu näköaloja, jotka saavat kunnioituksen herämään myös Aabrahamia kohtaan.

Jäsennys:

- 1. Abramien suku Uurissa ja Harranissa**
- 2. Uskossa eteenpäin**
- 3. Liiton vahvistaminen**

1. Abramien suku Uurissa ja Harranissa

Nämä ovat Terahin suvun vaiheet. Terahille syntyivät Abram, Naahor ja Haaran, ja Haaranille syntyi Loot. Haaran kuoli ennen isäänsä Terahia synnyinmaassaan Kaldean Uurissa. Abram ja Naahor ottivat itselleen vaimot. Abramien vaimon nimi oli Saarai, ja Naahorin vaimo oli Milka, Haaranin tytär. Haaran oli Milkan ja Jiskan isä. Saarai oli hedelmätön, eikä hänellä ollut lasta.

Terah otti mukaan poikansa Abramin, poikansa Haaranin pojan Lootin ja miniänsä Saarain, poikansa Abramin vaimon. He lähtivät Uurista mennäkseen Kanaaninmaahan, kulkivat Haaraniin asti ja asettuivat sinne asumaan. Terahin elinpäivät olivat kaksisataaviisi vuotta. Sitten Terah kuoli Haaranissa.

1.Mooseksen kirja 11:27-32 RK

1. Abramin perhe ja koti

Abram, syntyi Nooan pojan Seemin jälkeläisenä Terahin pojaksi, arviolta n. v. 2170 eKr. ¹. Abramilla oli myös kaksi veljeä Naahor ja Haaran sekä sisarpuoli Saarai, josta tuli hänen vaimonsa, joka ilmenee hänen puheessaan myöhemmin Abimelekille (1Ms 20:12). Syntymäpaikka oli Kaldean Uur. Uur sijaitsi Eufratin rannalla lähellä persianlahtea ja oli Sumerilaisvallan kulttuuri alueen keskipiste, jossa myös harjoitettiin kuunpalvontaa.

Kaupungin sijainti ja arkeologiset kaivaukset viittaavat siihen että kulttuuri on ollut tuolla alueella varsin kehittyntä. Uur oli teokraattinen kaupunkivaltio. Kaikki kaupalliset, yhteiskunnalliset ja uskonnolliset toimet liittyivät läheisesti kuunjumalan palvontaan.

Terah muutti Uurista n.970 km linnuntietä luoteeseen Harraniin ja otti mukaansa Abramin vaimoineen sekä pojanpoikansa Lootin. Jumala ilmestyi Abramille jo Uurissa ja kehoitti häntä lähtemään ” siihen maahan, jonka minä (Herra) sinulle osoitan”.

Terah lähti perheväkensä kanssa, tuon ajan kulkupeleillä ajatellen, varsin pitkälle matkalle. Vastaa matkaa Tampereelta ”Suomen käsivarteen”. Jumala kutsui Abramin, mutta miksi sitten Terahin kerrotaan lähteneen perheineen matkaan. Kuuluiko Abramin pitää isästä ja muusta perheestä huolta, sitä ei raamattu kerro. Päätös lähteä Kaldean Uurista, olosuhteet ja tilanteet huomioon ottaen, ei varmasti ole ollut helppo. Uurin kulttuuri oli aikaansa nähden ilmeisen kehittyntä ja lähtö sinne jonnekin, Kanaanin maahan, elämään paimentolaisena teltassa ja tietämättä edes mihin on menossa, ei varmasti kuulostanut houkuttelevalta.

(Hebr. 11:8 Uskon kautta oli Aabraham kuuliainen, kun hänet kutsuttiin lähtemään siihen maahan, jonka hän oli saava perinnöksi, ja hän lähti tietämättä, minne oli saapuva.

11:9 Uskon kautta hän eli muukalaisena lupauksen maassa niinkuin vieraassa maassa, asuen teltoissa lisäksi ja Jaakobin kanssa, jotka olivat saman lupauksen perillisiä)

Terahin perheessä palveltiin myös epäjumalia ja lähtö on todennäköisesti merkinnyt muutosta uskonnon hajoitukseen. Monesta asiasta voi päätellä, että liikkeelle lähtö on ollut Abramille ja koko Terahin perheelle suuri askel ja suuri muutos.

2. Uskossa eteenpäin

1.Lähtökäsky

” Herra sanoi Abramille: ”Lähde maastasi, suvustasi ja isäsi kodista siihen maahan, jonka minä sinulle osoitan. Minä teen sinusta suuren kansan, siunaan sinua ja teen nimesi suureksi, ja sinä tulet olemaan siunauksena. Minä siunaan ne, jotka siunaavat sinua, ja kiroan sen, joka kiroaa sinua, ja sinussa tulevat siunatuiksi kaikki maailman sukukunnat.”

1. Moos. 12:1-3 RK

Tämä kehoitus lukee raamatussa siinä yhteydessä kun Abram on Haaranissa, joskin Apostolien teoissa (7:2-3) Stefanus mainitsee, kuinka Abram saa kutsun jo ollessaan Uurissa. Jumala puhui Abramille useampia kertoja, raamattu mainitsee näistä kerroista ainakin kuusi. Se miten Abram Jumalan puheen kuuli tai ymmärsi, ei meille kerrota. Jokatapauksessa Abram ymmärsi puheen Jumalan puheeksi ja halusi sitä noudattaa.

Jumala kehotti Abramia lähtemään, maasta, suvusta ja isän kodista. Tuo oli iso pyyntö, jättää taakseen kotimaa, suku ja isän koti - lähisukulaiset. Tuli jättää taakseen kaikki nämä tärkeät ja rakkaat asiat, Jumalan kutsun edessä.

Jos piti paljosta luopua, niin paljon oli myös tarjolla.

Kehoituksen noudattamisella oli siunaus, seitsenkertainen siunaus;

Abramista tulee suuri kansa, häntä siunataan ja hänen nimensä tulee suureksi, hän tulee olemaan siunauksena, Jumala siunaa niitä, jotka siunaavat Abramia ja kiroaa niitä jotka häntä kiroavat.

Vielä lupaus jonka syvintä olemusta ja merkitystä ei Abram varmaankaan osanut aavistaa, hänessä tulisi siunatuiksi kaikki maailman sukukunnat. Abramista tuli sen kansan kantaisä, josta myöhemmin syntyi luvattu Messias, Vapahtaja, myös meidän pakanoiden syntien sovittaja.

Sovellus:

Mieleeni nousee Jeesuksen sanat seuraajilleen:

10:37 Joka rakastaa isäänsä taikka äitiänsä enemmän kuin minua, se ei ole minulle sovelias; ja joka rakastaa poikaansa taikka tyttärensä enemmän kuin minua, se ei ole minulle sovelias;

10:38 ja joka ei ota ristiänsä ja seuraa minua, se ei ole minulle sovelias.

10:39 Joka löytää elämänsä, kadottaa sen; ja joka kadottaa elämänsä minun tähteni, hän löytää sen.

Matteuksen evankeliumi

12:24 Totisesti, totisesti minä sanon teille: jos ei nisun jyvä putoa maahan ja kuole, niin se jää yksin; mutta jos se kuolee, niin se tuottaa paljon hedelmää.

12:25 Joka elämänsä rakastaa, kadottaa sen; mutta joka vihaa elämänsä tässä maailmassa, hän on säilyttävä sen iankaikkiseen elämään.

Johanneksen evankeliumi

Jeesuksen seuraaminen voi tulla maksamaan meille tämän ajan näkökulmasta katsottuna paljon. Vielä en itse ole joutunut kovinkaan suurta hintaa maksamaan, mutta haluaisin olla siihen valmis. Hinnan maksaminen kristittyinä olemista on saattanut käydä useille meistä vieraaksi, onko niin että haluamme kyllä kruunun, mutta emme ristiä?

Lähteminen lähetystyöhön on yksi konkreettinen esimerkki siitä, kuinka paljon rakkaita asioita täytyy jättää taakseen. Hinta voi joskus tuntua kovalta, kuitenkin

kuuliaisuudella on suuri siunaus, kenties paljon suurempi kuin koskaan ja konsanaan osaamme kuvitellakkaan. Samoin kuin tuskin Abram koskaan pystyi ymmärtämään mitä hänen uskon askelistaan seurasi.

Keskusteltavaksi:

Haluaisitko olla valmis maksamaan hintaa uskostasi?

Onko sinulla asioita, joista olet joutunut luopumaan uskosi tähden?

2. Lähtö Haaranista

Abram lähti, niin kuin Herra oli hänelle puhunut, ja Loot meni hänen kanssaan. Abram oli Haaranista lähtiessään seitsemänkymmenenviiden vuoden ikäinen. Abram otti mukaan vaimonsa Saarain, veljenpoikansa Lootin ja kaiken omaisuuden, jonka he olivat koonneet, sekä palvelijat, jotka he olivat hankkineet Haaranissa. He lähtivät kulkemaan kohti Kanaaninmaata ja saapuivat sinne. Abram kulki maan halki Sikemin seuduille, Mooren tammelle asti. Siihen aikaan maassa asuivat kanaanilaiset.

Siellä Herra ilmestyi Abramille ja sanoi: ”Sinun jälkeläisillesi minä annan tämän maan.” Niin Abram rakensi sinne alttarin Herralle , joka oli ilmestynyt hänelle. Sieltä hän siirtyi vuoristoon, joka on Beetelistä itään, ja pystytti telttansa niin, että Beetel oli länsipuolella ja Ai itäpuolella. Hän rakensi sinne alttarin Herralle ja huusi avuksi Herran nimeä. Abram lähti sieltä ja kulki yhä edemmäs Negeviin päin. ’

1. Mooseksen kirja 12:4-9 RK

Abramin ollessa 75 vuotias ”nuorukainen” hän siis lähti jatkamaan matkaa Haaranista Saarain, Lootin, palvelijoidensa ja koko omaisuutensa kanssa etelään päin, tietämättä mihin lopulta päätyisi. Abramille oli kertynyt omaisuutta Haaranissa ja on helppo ajatella, että he olivat ns. asettuneet aloilleen. Uusi irrottautuminen tutuksi tulleesta ja menestystä antaneesta Harranista kutsui taas uhritielle.

He matkustivat sen aikaista ”valtatieta” etelään päin ja tulivat noin 1000km:n päähän Siikemiin, keskelle Israelia. Tuhanteen kilometriin menisi 20km päivävauhdilla 50 päivää. Tokkopa vauhti oli sitäkään.

Siikem on puolivälissä Israelia, niin itä-länsi, kuin pohjois-etelä suunnassa. Selkeällä ilmalla sieltä voi nähdä niin Välimeren, kuin myös Jordanin laakson. Tuolla Siikemissä Herra ilmestyi Abramille ja lupasi maan hänelle. Raamatussa mainitaan myös ensimmäistä kertaa se, että Abram rakensi Herralle tuolla alttarin. Siikemistä Abram siirtyi Beetelin ja Ain välille, noin 35 km Siikemistä etelään, jonne hän myös rakensi alttarin ja huusi Herran nimeä. Abram osoitti nyt kiitollisuuttaan Jumalalle rakentamalla alttareita ja uhraamalla hänelle. Luottamus kutsun antajaan oli olemassa ja vahvistunut.

Abram ilmeisesti vaelsi jo puoleen väliin hänelle luvattua/osoitettua maata, tietämättä sitä, että hän oli jo hänelle luvatussa maassa. Hän eli siellä muukalaisena omistamatta virallisesti sieltä yhtään mitään maa-aluetta. Siellä asuivat myös jumalattomat Kaananilaiset, eikä maa näyttänyt millään lailla olevan hänelle luvattua maata tai ainakaan hänen hallussaan. Abram kuitenkin uhrasi Jumalalle, oli hänelle kiitollinen silloinkin kun asiat eivät vielä näyttäneet siltä, miltä niiden olisi pitänyt näyttää lupauksen valossa.

Sovellus:

Se että olemme elämässämme Jumalan tahdossa, ”Jumalan lupauksen maassa”, ei aina välttämättä näytä ja tunnu siltä. Voi olla vaikea nähdä omassa elämässä Jumalan suunnitelmaa ja johdatusta. Haluanko elää uskollisesti Jumalan tahdossa silloinkin, kun olosuhteet ympärillä ei ole sitä mitä itse ajattelen että niiden pitäisi olla, jos kerran kuljen hänen tahdossaan.

Usein joudumme vaeltamaan uskossa, etsimään turvamme hänen sanastaan ja lupauksistaan. Jumala on luotettava ja hänen lupauksensa ovat luotettavat, niihin voimme laittaa turvamme ja koetella niitä.

3. Liiton vahvistaminen

1. Abramin kipuiluja

Hyppäämme hieman Abramin elämässä eteenpäin, väliin jääviä asioita käymme läpi ensi kerralla. Luetaan nyt tilanteesta, jota ennen Abram on juuri pelastanut Lootin ja hänen koko omaisuutensa vihollisarmeijan kynsistä. Abram ei ollut vieläkään nähnyt kaikkien lupauksien toteutumista elämässään.

Raamattu jatkaa...

'Näiden tapausten jälkeen Abramille tuli näyssä Herran sana: "Älä pelkää, Abram! Minä olen sinun kilpesi, sinun palkkasi on hyvin suuri." Abram sanoi vielä: "Ethän sinä ole antanut minulle jälkeläistä, ja nyt talossani syntynyt palvelija perii minut." Mutta Abram sanoi: "Oi Herra, Herra , mitä sinä minulle annat? Minä olen yhä lapseton, ja omaisuuteni perijä on damaskolainen Elieser." Silloin hänelle tuli tämä Herran sana: "Ei hän sinua peri, vaan sinun oma jälkeläisesi perii sinut." Sitten Herra vei Abramin ulos ja sanoi: "Katso taivaalle ja laske tähdet, jos voit ne laskea." Herra sanoi vielä hänelle: "Yhtä paljon on sinulla oleva jälkeläisiä." Abram uskoi Herraa , ja Herra luki sen hänelle vanhurskaudeksi.

1Ms 15:1-6 RK

Abramilla oli ollut juuri ennen tätä suuri voitto pelastaessa Lootin pohjoisen kuninkaitten käsistä. Abram oli antaunut suureen vaaraan lähtiessään pelastaamaan Lootia, mutta hän teki sen. Hän toimi hyvin epäitsekäästi ja rohkeasti. Hän oli myös saanut siunauksen Melkisedek-nimiseltä Saadokin kuninkaalta. Jumala lupasi uskollisuutensa ja suojansa Abramille.

Jumala lupasi Abramille myös suuren palkan, johon Abram vastaa että hänellä ei ole edes omaa jälkeläistä. Olihan Jumala luvannut jälkeläisen, mutta sitä ei ollut vieläkään kuulunut. Jo saadessaan lupauksen jälkeläisestä ja suuresta perillisten määrästä oli tiedossa se, että Saara ei voinut saada lapsia. Kenties Abram halusi uskoa siihen, että Saara saa lapsen, mutta inhimillisesti katsotuna tilanne oli toivoton.

Tähän hetkeen Jumala uudistaa lupauksensa.

Jumala käyttää hyvin visuaalista menetelmää uudistaessaan lupauksensa.

Tähtitaivas kaikessa loistossaan julisti Abramille Jumalan lupausta.

Abram uskoi Jumalan lupauksen ja se luettiin hänelle vanhurskaudeksi. Koska

Abram uskoi, ennen kuin hänestä tuli ”kansan paljouden isä”, niin hänestä lopulta tuli Israelin kansan kantaisä . Nimi Aabraham tarkoittaa ”kansan paljouden isä”, nimi jonka hän myöhemmin sai.

Sovellus.

Jumala tietää kuinka rohkaista meitä, välillä hän voi tehdä sen hyvin konkreettisellakin tavalla. Ja me myös tarvitsemme uskollemme vahvistusta, aivan niin kuin Abramkin tarvitsi, se ei ole huonouden tai heikkouden merkki. On luonnollista kokea kamppailua mielessään siitä, olenko Jumalan tahdossa ja oikealla tiellä. On myös hienoa että nuo kipuilunsa ja epäilyksensä saa kertoa rehellisesti Jumalalle, ei tarvitse olla urheampi kuin mitä oikeasti on. Mutta tuohon kipuiluun Jumala ei jätä meitä yksin, vaan hän rohkaisee meitä. Milloin sanansa kautta, milloin toisten uskovien kautta ja joskus vaikkapa luonnon kautta, niin kuin Abramille. Julistaahan luomakuntakin hänen kunniaansa, nerokkuuttaan ja valtasuuruuttaan. Voimme myös rohkaista toinen toistamme. Haastan sinut rohkaisemaan tulevan viikon aikana jotain lähimmäistäsi.

Keskusteltavaksi:

Mitkä asiat ovat vahvistaneet sinun uskoasi?

Kuinka merkityksellisenä olet kokenut toisen uskovan rohkaisun elämässäsi?

Jumala vahvistaa lupauksensa Abramille hyvin voimakkaalla ja konkreettisella tavalla, näin myös rohkaisten häntä.

2. Jumala tekee liiton Abramin kanssa

Hän sanoi Abramille: ”Minä olen Herra , joka toin sinut Kaldean Uurista antaakseni tämän maan sinulle perinnöksi.” Abram sanoi kuitenkin: ”Oi Herra, Herra , mistä minä tiedän, että saan periä sen?” Herra sanoi hänelle: ”Tuo minulle kolmivuotias hieho, kolmivuotias vuohi, kolmivuotias pässi sekä metsäkyyhkyinen ja kyyhkysenpoikanen.” Abram toi hänelle nämä kaikki, halkaisi ne kahtia ja asetti puolikkaat vastakkain. Lintuja hän ei kuitenkaan halkaissut. Ruhojen päälle laskeutui petolintuja, mutta Abram karkotti ne

pois. Kun aurinko oli laskemassa, Abram vaipui raskaaseen uneen. Kauhun ja synkkä pimeys valtasivat hänet...

... Kun aurinko oli laskenut ja oli tullut pilkkopimeä, näkyi savuava pätsi ja tulisoitu, joka liikkui ruhonpuolikkaiden välissä. '

...'Sinä päivänä Herra teki Abraminkin kanssa liiton...

1Ms 15:7-12,17, 18a

Jumala edelleen muistuttaa Abramia että hän nimenomaan toi hänet tuohon maahan antaakseen sen hänelle. Vieläkään asia ei ollut ns. konkretisoitunut. Abram kaipasi vahvistusta ja Jumala vahvisti asian hyvin konkreettisella tavalla, tekemällä liiton Abraminkin kanssa.

Tuohon aikaan kun ihmisten välillä solmittiin sopimuksia, toimittiin juuri edellä kuvatulla tavalla. Valmistettiin uhri ja se halkaistiin, liittokumppanien tuli kävellä halkaistujen ruhojen välistä. Jos jompikumpi rikkoisi liiton, hän saisi saman osan kuin halkaistut eläimet.

Vain Jumala "käveli" (kun tuo savuava pätsi ja tulisoitu), ruhojen välistä, ei Abram. Jumala vastasi liiton pitävyydestä täysin ei Abram. Jumala huolehti siitä että lupaus tulee toteutumaan ja sen saamme myös selkeästi nähdä Abraminkin elämän eri vaiheissa.

Sovellus:

Tuo liitto, jossa Jumala lupasi että kaikki kansat tulevat siunatuiksi sai täyttymyksen Jeesuksen Jumalan pojan kuollessa ristillä syntiemme sovituksiksi. Jumala siunaa meitä, kun uskomme Jeesuksen antamaan sovitusuhriin meidän puolestamme. Näin meidänkin osalta on täyttynyt Jumalan antama lupaus Abramille. Hänessä tulevat kaikki kansat siunatuiksi.

Tule sinäkin osalliseksi tuosta äärettömän suuresta siunauksesta. Anna Jeesuksen pestä pois syntisi, käänny hänen puoleensa, käänny hänen tahtonsa pois oman tahdon tieltä.